

„**Isten** végtelenül
szeret minket”

Életige

(Lk 11,1)

„**Uram, taníts meg minket
imádkozni!**”

2004. július

7

A tanítványok látták, hogyan
imádkozik Jézus.

A tanítványok is szerették volna
megtapasztalni ugyanazt az élő és
mély kapcsolatot Istennel, amelyet
Mesterükben láttak.

**Szerettek volna ugyanúgy imádkozni,
mint Ő.**

Ezért kérték: „**Uram, taníts meg
minket imádkozni!**”
Jézus többször is beszélt
tanítványainak az Atyáról.

Kinyilatkoztatja, hogy az Ő Atyja a mi
Atyánk is: Jézushoz hasonlóan a
Szentlélek által mi is "Atyának"
hívhatjuk. Jézus arra tanít tehát minket,
hogy **Istent "Atyának" szólítsuk.**

Ezzel azt is tudtukra adja,
hogy az Ő gyermekei
vagyunk, egymásnak pedig
testvérei.

Testvérként áll mellettünk. Belehelyez
minket az Atyával való kapcsolatába, és
egyre inkább egyé tesz minket
egymással.

Próbáljuk meg azzal az új tudatossággal
mondani ebben a hónapban a
„**Miatyánkot**”, ezt a Jézus által tanított
imát, hogy **Isten a mi Atyánk, aki
gondot visel ránk.**

Imádkozzuk az egész emberiség nevében,
megerősítve ezzel az egyetemes
testvériséget!

Jó lenne, ha
kivételezett helyet
foglalna el imáink
között, hiszen
tudjuk, hogy általa
azt kérjük Istentől,
ami leginkább a
szívén fekszik.

Ő meghallgatja minden kérésünket, és
elhalmoz minket ajándékaival.

Így aggodalmainktól megszabadulva
futhatunk célunk felé a szeretet útján.

Történt egyszer, hogy...

Egy nap édesanyám nagyon rosszul
lett. Erős fájdalmakat érzett a szívében.
Mindez váratlanul jött, és nagyon
megijedtünk.

Testvéreim sírni és üvöltözni kezdtek
félelmükben attól, hogy a mamát ilyen
állapotban látják. Tehetetlenek voltunk.
Abban a pillanatban eszembe jutott,
hogy Isten a szeretet, és nem kell
hagynom, hogy a félelem legyőzzön.
Rögtön mondtam a testvéreimnek, hogy
nyugodjanak meg, mert Isten biztosan
gondol a mamára.

Velük együtt elkezdtem imádkozni azzal
a bizalommal, hogy Isten bizonyára
meghallgat minket. Néhány perc múlva
jobban lett, és túljutott az életveszélyen.

Nivan - Irak

Arra is tanít minket, hogy
bízunk az Atyában.

Kérhetjük Tőle - aki táplálja az ég
madarait - mindennapi kenyerünket.
Kérhetjük Tőle - aki tárt karokkal fogadja
a tékozló fiút - bűneink bocsánatát.
Kérhetjük Tőle - aki még hajunk szálát is
számon tartja -, hogy oltalmazzon
bennünket minden kísértéstől.